

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 666 38 31 –Email: cmcuria@cmglobal.org

SUPERIORE GENERALE

Rím, 18. novembra 2016

LIST NA ADVENT VTELENIE „TU A TERAZ“

Všetkým členom Misijnej spoločnosti

Drahí spolubratia,

milosť a pokoj nášho Pána Ježiša Krista nech je vždy s nami!

Vo svojom liste na slávnosť nášho Zakladateľa 27. septembra som vás povzbudzoval k rozjímaniu o sv. Vincentovi ako o „Mystikovi kresťanskej lásky“ a naznačil som, že základným prameňom našej inšpirácie sú okrem Svätého písma aj Všeobecné pravidlá napísané a odovzdané misionárom samotným sv. Vincentom a tiež naše Konštitúcie.

V tomto liste som vyjadril svoju túžbu srdca, povzbudenie a požiadal som každého člena našej „malej Spoločnosti“, aby prijal naše Všeobecné pravidlá a Konštitúcie ako neodmysliteľný nástroj pre rozvoj nášho povolania, našej cesty k svätosti, nášho poslania, ktoré zveril každému jednému z nás sám Ježiš, Evanjelizátor chudobných.

Od napísania tohto listu už uplynuli dva mesiace. Práve v tomto bode by som chcel začať svoju adventnú úvahu.

Sám Vincent na konci Všeobecných pravidiel prosí každého z nás, aby sme ich prečítali každé tri mesiace. Teraz máme naše Konštitúcie tak ako Všeobecné pravidlá. Aby som vás povzbudil a oduševnil, tak sa vás opýtam:

- 1) Nosím stále so sebou Všeobecné pravidlá a Konštitúcie ako aj Sväté písmo a Liturgiu hodín?
- 2) Tak ako to robím s textom Svätého písma a breviára, čítam - modlím sa malý úryvok zo Všeobecných pravidiel a Konštitúcií každý deň?
- 3) Bol som schopný od slávnosti sv. Vincenta pred dvomi mesiacmi začať meditačné čítanie Všeobecných pravidiel a Konštitúcií, aby som ich dokončil v termíne troch mesiacov?

Milí spolubratia, z celého srdca vás povzbudzujem, aby ste si vzájomne pomáhali v kráčaní po tejto ceste alebo v znovuvykročení na túto cestu. Povzbudzujem všetkých vizitátorov ako aj miestnych superiorov, aby boli zdrojom inšpirácie, oduševnenia, povzbudenia a príkladu pre všetkých spolubratov na miestnej i provinciálnej úrovni.

Bude to teda po ďalších troch mesiacoch, keď budeme môcť nanovo osobne zodpovedať predložené otázky. Cieľom je prehĺbiť naše povolanie a stále kráčať po ceste svätosti a nášho poslania.

Každé obdobie liturgického roka je pre nás Božím darom. Adventný čas je darom, ktorý od Boha dostávame!

„Vtelenie“ je jedným z najdôležitejších tajomstiev spirituality svätého Vincenta de Paul. Celé obdobie adventu, podobne ako aj Vianoce či vianočné obdobie, kladie tajomstvo Vtelenia do centra svojho poslania.

Vtelenie znamená, že Boh sa stal človekom, ľudskou bytosťou ako my. Boh sa znižuje na našu úroveň a osobne sa s každým stotožňuje – od počiatku ľudstva až do skončenia sveta.

Ježiš sa denne znovu a znovu vteluje vo všetkých kútoch sveta. Každé počatie a začiatok každého ľudského života je Ježišovým novým vtelením. A preto reálna prítomnosť Krista v človeku, jeho vtelenie, má byť uznané v každom období ľudských dejín, v každej oblasti ľudského rozvoja: viery, kultúry, vedy, vzdelávania, politiky, atď.

Tento Ježiš, ktorý sa počal, narodil, trpel, zomrel a vstal z mŕtvych, žije „**TU A TERAZ**“; žízni a túži, aby sme ho opäť objavili, aby sme sa k nemu znova a viac priblížili, stali sa jeho priateľmi a vytvorili s ním vzťahy.

Sv. Vincent de Paul nám vo svojich spisoch zanechal mnohé myšlienky o Vtelení, medzi inými aj tieto:

Podľa Buly o zriadení našej Spoločnosti máme zvlášť uctievať nevýslovné tajomstvá Najsvätejšej Trojice a Vtelenia. Snažme sa to splniť čo najvernejšie a ak možno, pri každej príležitosti. Predovšetkým ale dbajme na tieto tri veci: 1. vzbudzovať si často vrúcne úkony viery a nábožnosti voči týmto tajomstvám; 2. obetovať každodenne na ich oslavu nejaké modlitby a dobré skutky, a najmä ich sviatky osláviť slávnostne a čím nábožnejšie; 3. venovať pozornosť, aby sme poučovaním a svojím príkladom vstúpili do srdca ľudí ich poznanie, úctu a slávenie (Všeobecné pravidlá Misijnej spoločnosti, X, 2).

Najlepším spôsobom dobrého uctievania týchto tajomstiev je náležité slávenie a dobré prijímanie presvätej Eucharistie, či sa na ňu pozeráme ako na sviatosť

alebo ako na obeť. Ona je totiž súhrnom všetkých tajomstiev viery a bezprostredne posväcuje, a napokon privedie k sláve duše tých, čo ju hodne prijímajú a dôstojne obetujú. V nej sa zároveň vzdáva najvyššia sláva Trojjedinému Bohu a Vtelenému Slovu. Preto sa nám viac ako všetko ostatné odporúča, aby sme voči tejto sviatosti i obeť preukazovali náležitú úctu. Ba vynaložíme všetku horlivosť srdca, aby jej všetci takto vzdávali úctu a poklonu. A preto, nakoľko je to v našej moci, zabráňme každému neúctivému počínaniu alebo reči proti Sviatosti a bez prestania budeme poučovať iných, čo majú veriť o tomto tajomstve, ako ho majú uctievať (Všeobecné pravidlá Misijnej spoločnosti, X, 3).

Otec Erminio Antonello, CM, sa s nami podelí o nasledujúcu úvahu:

Zatiaľ čo sa ľudia všemožne snažili pozdvihnúť a byť ako „bohovia“, Boh sa nebál obrátiť sled vecí a stať sa človekom: nie však význačným človekom, ale dieťaťom – od začiatku slabým a ohrozeným. Svätý Vincent sa vyslovil: „Azda ešte stále nechápeme, že keď večný Otec poslal svojho Syna na zem, aby bol svetlom sveta, predstavil ho ako drobného chlapčeka, podobného týmto úbožiakom, ktorí prichádzajú k našej bráne?“ (SVP XI, 377). Čo je na ľuďoch také zvláštne, že sa Boh rozhodol k nim skloniť a zameniť svoje božstvo za ľudskú prirodzenosť stvorenia? Je to láska Otca a jeho túžba mocne objasniť ľudstvo. Dalo by sa povedať, že mu chýbame. Chce, aby sme sa znovuzrodili skrze jeho lásku. Možno sa to zdá zvláštne, žeby sme mohli Bohu chýbať my, jeho stvorenia, a pritom celé dejiny spásy nám hovoria o tom, ako každého jedného z nás hľadá. Vďaka mystickej intuícii svätý Vincent došiel k poznaniu, že Boh sa neprestajne vteluje v chudobných. Vo svojom živote pocítil Božiu láskavosť a až keď ju sám prežil a zakúsil, mohol ňou zahrnúť i toho najmenšieho z Božieho kráľovstva.

Prežívať tajomstvo Vtelenia dnes znamená teda spoznať, že človek je skutočne preniknutý touto Božou túžbou (t.j. jeho láskou, ktorá nás hľadá a ktorej meno je Duch Svätý) a dôverovať mu: to nám pomôže vymaniť sa z ničotnosti života. Každý si uvedomuje tú základnú potrebu, keď tak často prežíva sklamanie: „Nech ma prijímajú s láskou!“ Táto túžba je prameňom psychologickej vitality. Ak jej naplnenie stroskotá pri stretnutí so znevažujúcimi pohľadmi, ktoré hovoria: „V mojich očiach nič neznamenáš, si bezvýznamná nula“, potom sa naše tváre zachmúria a život stratí lesk. Ale aký je pohľad Boha na nás, ten o ktorom svedčil Ježiš, Boží Syn, ktorý sa stal človekom? S láskou pozerá na ľudí a v každom z nich si chce vybudovať príbytok. V tomto postoji vteleného Slova, ktoré sa skláňa nad ľudstvom, je životná sila láskyplného a oblažujúceho stretnutia s Bohom, o ktorého tu ide.

- 1) Ako dnes znovuobjaviť vteleného Ježiša, toho Ježiša, ktorý je živý „**TU A TERAZ**“ v mojom osobnom živote?
- 2) Čo môžem urobiť preto, aby sa rôzne sviatky a obdobia liturgického roka, ktoré pripomínajú, že Boh sa stal človekom: Zvestovanie Pána, Advent, Vianoce, mohli sláviť osobnejšie a novším spôsobom v našich komunitách a v kruhu celej Vincentskej rodiny i s ľuďmi, s ktorými spolupracujeme a slúžime, aby sme si pomáhali spoznať to „**TU A TERAZ**“ z Vtelenia a zo živej prítomnosti Ježiša medzi nami?
- 3) Akú novú iniciatívu by sme mohli navrhnúť a zrealizovať, aby sa Ježišova prítomnosť „**TU A TERAZ**“ mohla viac cítiť v našich komunitách, pracoviskách, dedinách a mestách i v celom svete?

Do adventného obdobia vstupujeme s istotou, že nie sme sami. Na tejto ceste nás sprevádza Pán Ježiš, Panna Mária zázračnej medaily, náš Zakladateľ, všetci blahoslavení a svätí Vincentskej rodiny.

V myšlienkach i modlitbách pamätám na každého spolubrata zvlášť, na každého seminaristu, na všetkých v Seminarium Internum, na kandidátov do Misijnej spoločnosti, ako aj na tých, ktorí sú povolani začleniť sa do Misijnej spoločnosti ako budúci bratia alebo kňazi. Nech nám cesta adventom prinesie veľkú posilu, radosť, povzbudenie, nadšenú angažovanosť, pokoj a horlivosť! Nech Vianoce i vianočná doba zjednotia naše srdcia i mysle so všetkými spolubratmi, ktorí patrili do „malej Spoločnosti“ v dobe sv. Vincenta, keď zhromaždil svojich prvých spolupracovníkov a cez celú históriu až po dnešné časy.

V modlitbe pri jasličkách a odovzdanosti do Božej prozreteľnosti s veľkou dôverou očakávajme rok 2017, 400. výročie našej spoločnej charizmy. Buďme vnímaví na „znamenia čias“ a naďalej svorne kráčajme, lebo „láska je nekonečne vynaliezavá“ (SV XI, 146).

Prajem vám požehnané Vianoce a šťastný Nový rok 2017!

Váš brat vo svätom Vincentovi

Tomaž Mavrič, CM

Generálny superior